

hvis ikke den udtrykkeligt er fastslået i Århuskonventionen, så kan vi ikke gøre noget mere i det her lovforslag.

Sådan har vi da aldrig arbejdet med internationale konventioner, EU-regler osv. Vi har jo altid vurderet, hvordan det her skal tilpasses dansk lovgivning og lagt os på det niveau, vi gerne vil have. Her har der været et meget omfattende juridisk og politisk forarbejde med kommuner, med amter, med industrien, med juridisk sagkyndige, med grønne organisationer, med alle, der har arbejdet med dette. Og jeg er godt tilfreds med resultatet.

Med hensyn til at gå ind i en drøftelse af at effektivisere arbejdet i vores klagenævn har jeg allerede lovet, at det er jeg parat til, men jeg forstår, at det jo ikke er nok. Man skal have ændret forslaget på alle afgørende punkter, så det er i overensstemmelse med det, man selv forstår ved Århuskonventionen. Og det er jo i realiteten at opgive vedtagelsen her inden sommerferien og lave en tilretning af forslaget, og det anser jeg ikke for at være nogen farbar vej. Hvorfor siger man ikke bare nej, når man er imod?

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det, der er det væsentlige i denne sag, er jo, at vi sagde, at selvfølgelig er vi for en Århuskonvention. Den var på mange måder ganske fornuftig og et ganske godt samarbejde om en op-hjælp eller capacity building for nogle østeuropæere eller andre, som skulle have ordentlige forhold. Det er vi enige i, men det, der er det forfærdelige i de her sager, er, at ministeren benytter sig af en Århuskonvention eller et EU-direktiv og overimplementerer hver gang.

Nu vover jeg procenterne alligevel. Hvis der er 20 pct. Århuskonvention i dette lovforslag, så er det flot sagt. Der er 80 pct. alt muligt andet i det, som går langt ud over. Derfor er det en overimplementering, og det sagde vi ved førstebehandlingen. Vi støtter meget gerne Århuskonventionen.

Så der er selvfølgelig også mulighed for at dele lovforslaget på en eller anden facon. Det har vi jo set før.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg tror nu ikke, der ville ske meget ved, at det her forslag først blev vedtaget efter sommerferien, altså i en ny folketingssamling.

Men nu får vi muligheden for forud at diskutere det, og det er jeg sådan set meget tilfreds med, men jeg vil opfordre ministeren til at oversende et forslag til udvalget, der tilkendegiver, at man virkelig vil lave en aktiv indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden for alle de klagesager, der kommer ind.

Man må altså beslutte sig. Hvis man vil lovgive, så der er mulighed for klager, så skal der også være penge til, at man kan behandle dem, og så vi ikke kommer op på så lange sagsbehandlingstider, som vi har set.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg havde lidt håbet, at vi kunne få den her debat i udvalget, sagligt og seriøst. Ikke fordi debatten her ikke er seriøs, men jeg bliver lidt ked af det, når ministeren siger, at de borgerlige dybest set ikke ønsker at stemme for Århuskonventionen, for det gør vi. Vi har så nogle ankepunkter, vi gerne vil have imødekomme på. Det er bl.a. en mere effektiv sagsbehandling, hvor jeg ikke synes, at vi har fået et godt nok håndslag.

Det håber jeg at vi kan finde ud af. Og ellers: Lad os da være lidt konstruktive i stedet for at kaste mudder på hinanden, som vi gør nu.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Hr. Kalnæs gjorde en rigtig betragtning. Han sagde, at det, vi siger heroppe, bliver skrevet ned, og dér vil jeg sige til fru Henriette Kjær: Hvis hun læser mit første indlæg, så pointerede jeg kritisk i forhold til hr. Kalnæs, at jeg havde noteret mig, at der var andre partier, der havde haft en mere åben holdning blandt de borgerlige, men som med rette havde været bekymrede over sagsbehandlingstiderne i forbindelse med Naturklagenævnet, og gav tilsagn om, at det ville jeg gerne være med til at drøfte.

Det var mit første indlæg, men siden hen kom der jo alle mulige, ret aggressive indlæg mod selve lovforslagets indhold, altså dette med, at vi går langt videre end Århuskonventionen osv., osv. Det var på den baggrund, jeg sagde, at hvis man har den holdning, så er det jo ikke kun et spørgsmål om sagsbehandlingstider. Så er det et spørgsmål om, at man er imod selve lovforslaget, og så er det jo lige så ærligt – men det var ikke nogen opfordring til, man skulle sige nej – så at sige nej.

Det var kun det, jeg prøvede at sige. Hvis fru Henriette Kjær kan acceptere det forslag, der